

21 Μαρτίου 2020

Μέγας Βασίλειος: Πάγωσε η αγάπη και γι' αυτό τα χωράφια είναι ξερά!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Ο Άγιος Βασίλειος. Ψηφιδωτό του 11ου αιώνα από τον ναό της Αγίας Σοφίας στο Κίεβο.

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=486705>

Κοιτάτε λοιπόν πως η πληθώρα των ιδικών μας αμαρτημάτων έβγαλε και τας εποχάς από την ιδίαν των την φύσιν και ήλλαξε τα είδη των καιρών εις αλλόκοτα ανακατώματα. Ο χειμών δεν είχε την συνήθη υγρασίαν μαζί με την ξηρασίαν, αλλά όλην την υγρασίαν την έκαμε παγωνιάν και την απεξήρανε και επέρασε χωρίς χιόνια και βροχάς.

Η άνοιξις πάλιν έδειξε μεν το ένα μέρος από τα χαρακτηριστικά της, εννώ την θερμότητα, δεν είχεν όμως την βροχεράν περίοδον. Ζέστη δε και παγωνιά παραδόξως υπερέβησαν τα φυσικά όρια και αδίκως συνεφώνησαν εις το να μας βλάψουν και εξαποστέλλουν από τον βίον και την ζωήν τους ανθρώπους.

Ποια λοιπόν είναι η αίτια της αταξίας και της συγχύσεως; Από πού προέρχεται αυτός ο νεωτερισμός των καιρών; Ως άνθρωποι μυαλωμένοι ας ερευνησωμεν ως λογικοί ας συλλογισθούμεν.

Μήπως ο κυβερνήτης του σύμπαντος δεν υπάρχει; Μήπως ο αριστοτέχνης Θεός εξέχασε την πρόνοιαν του; Μήπως έχασε την εξουσίαν και την δύναμιν; Ή κατέχει

μεν την ιδίαν δύναμιν και δεν απώλεσε την εξουσίαν, παρεφέρθη δε εις σκληρότητα και μετέβαλεν εις μισανθρωπίαν την υπερβολικήν αγαθότητα και την κηδεμονίαν του προς ημάς;

Σώφρων άνθρωπος δεν θα ημπορούσε να το ειπή.

Αλλ' είναι ολοφάνερα τα αίτια λόγω των οποίων δεν κυβερνώμεθα.

Ενώ ημείς λαμβάνομεν, δεν δίδομεν εις άλλους.

Ενώ επαινούμεν την ευεργεσίαν, την αποστερούμεν από εκείνους που την χρειάζονται. Ενώ είμεθα δούλοι και ελευθερωνόμεθα, δεν ευσπλαγχνιζόμεθα τους συνδούλους μας. Ενώ πεινώμεν και τρεφόμεθα, περιφρονούμεν τον ενδεή.

Ενώ έχομεν Θεόν, ανενδεή χορηγόν και ταμίαν, έχομεν γίνει σφιχτοχέρηδες και αμέτοχοι εις τας ανάγκας των πτωχών.

Τα πρόβατά μας είναι γόνιμα και όμως οι γυμνοί είναι περισσότεροι από τα πρόβατα.

Αι αποθήκαι από το πλήθος των αποθηκευμένων αγαθών στενοχωρούνται και ημείς δεν ελεούμεν αυτόν που στενάζει.

Διά τούτο η δικαία κρίσις μας απειλεί.

Διά τούτο και ο Θεός δεν ανοίγει το χέρι του, διότι ημείς απεκλείσαμεν την φιλαδελφίαν.

Διά τούτο τα χωράφια είναι ξηρά, διότι η αγάπη επάγωσεν.

3. Η φωνή αυτών που κάμνουν λιτανείαν εις τα χαμένα βοά και διασκορπίζεται εις τον αέρα.

Διότι ούτε ημείς ηκούσαμεν αυτούς που εξητούσαν από ημάς.

Οποία δε η προσευχή μας και η δέησις;

Οι άνδρες, πλην ολίγων, ασχολείσθε με το εμπόριον και αι γυναίκες τους υπηρετείτε εις την εργασίαν του μαμωνά.

Ολίγοι είναι μαζί μου και με την προσευχήν, και αυτοί αισθάνονται ζάλην, χασμωριούνται, συνεχώς γυρίζουν και παρακολουθούν πότε θα τελειώση ο ψάλτης τους στίχους, πότε θα απολυθούν από την εκκλησίαν, ωσάν από φυλακήν και από την ανάγκην της προσευχής. Και μάλιστα τα παιδιά, οι μικροί αυτοί που άφησαν τα βιβλία των εις τα σχολεία και συμπροσεύχονται μαζί μας, περιτριγυρίζουν το πράγμα μάλλον ωσάν ευκολίαν και διασκέδασιν και μεταβάλλουν την λύπην μας εις εορτήν, διότι απαλλάσσονται δι' ολίγον από την φορτικότητα του διδασκάλου και την φροντίδα των μαθημάτων.

Το πλήθος όμως των ωρίμων ανδρών και ο λαός που είναι περιπεπλεγμένος εις τας αμαρτίας, αχαλίνωτος και ελεύθερος και χαρούμενος βολτάρει εις την πόλιν.

Αυτός περιφέρει την αιτίαν των κακών εις τας ψυχάς, αυτός υπεκίνησε και απειργάσθη την συμφοράν.

Βρέφη δε που δεν νοιώθουν και είναι ακατηγόρητα σπεύδουν και συνωθούνται

προς την εξομολόγησιν, χωρίς να έχουν ούτε την αιτίαν αυτών που προξενούν την λύπην ούτε την γνώσιν ή την δύναμιν της συνηθείας να προσευχηθούν.

Εσύ, παρακαλώ, προχώρησε εις το μέσον, εσύ που είσαι ανακατωμένος με τας αμαρτίας. Εσύ γονάτισε και κλάψε και στέναξε.

Άφησε το βρέφος να κάμνη αυτά που αρμόζουν εις την ηλικίαν.

Διατί, ενώ κατηγορείσαι, κρύβεσαι και οδηγείς εις εξομολόγησιν το ανεύθυνον;

Μήπως δηλαδή ξεγελιέται ο κριτής, ώστε να αντικαταστήσης κρυφά τον εαυτόν σου με άλλο πρόσωπον;

Μεγάλου Βασιλείου, "Ομιλία εκφωνηθείσα εις περίοδον πείνης και ξηρασίας". Απόσπασμα από τον τόμο, "Βασιλείου Καισαρείας του Μεγάλου, Άπαντα τα έργα 7, Ομιλίας και λόγοι", των Πατερικών Εκδόσεων "Γρηγόριος ο Παλαμάς". Εισαγωγή, κείμενον, μετάφραση, σχόλια, Βασίλειος Ψευτογκάς.